

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: I Dag skal alting siunge,

Citation: Brorson, Hans Adolph: "I Dag skal alting siunge,", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 51.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-workid62452/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Nr. 299. - XVI.

1.

I Dag skal alting siunge,
Hvad Hierte har og Tunge.
Sink og Basun her frem!
See! See hvor JESUS farer,
Med Seraphine Skarer,
Igiennem Skyen hem.

23

2.

O see! den Engle-Vrimlen
Omkring Guds Støel i Himlen,
Ved Lyden af hans Trin!
Den gamle udaf Dage
Selv rejser sig at tage
Imod sin Benjamin.

3.

Sid hos min højre Side!
Sid, siger han, du blide,
Ai Verdens Liv og Soet!
Guds Hær med Lofsangs Toner,
Og alle Ældstes Kroner
Blev kast for Lamnets Støel.

Nr. 299. - XVI. Original. En himmelfurtsalme. Til grund ligger evangeliet til Kristi himmelfartsdag, Mk. 16,14-20, hvoraf v. 19 er bertylt. Salmen skildrer i v. 1 selve himmelfarten og derpå i v. 2-3, hvorledes Sammen bliver modtaget i himlen af Faderen, englene og øde ældste; v. 4 tilskyder til ueth tenven at følge den himmelfarne. Det hele har en gribende virkelighed som et syn, digteren ser og rives med af (see! see, 1,4 — o see, 2,1 — far efter ham, 4,2). — 1,3: Skæk række, krumhorn. — 1,5: Seraphine] serafers, se Ex. 6,2 ff. — 1,6: Ap. 6, 1,9. — 2,1-2: Englekuren sumler sig om Guds trone (Støel) for at være med ved modtagelsen. — 2,4: den gamle udaf Dage] Gud som den, der er fra evighed, Dan. 7,9.13.22. — 2,6: sin Benjamin] måske at forstå ud fra 1. Mos. 33,18, hvor Jakob afviser navnet Benoni, »min smertes søn«, og giver sonnen navnet Benjamin, »lykkens søn« (Den danske Salmebog, nr. 218), eller snarere ud fra 1. Mos. 44, 20 ff., hvor Jakobs kærlighed til Benjamin skildres som så stor, at det er ham umuligt at undvære denne son. — 2,4-6: Guds Hær] englene, 1. Mos. 22,1-2 (»Guds hær: nu kendret til »Guds lejre«); Jos. 5,14; Lv. 2,13; de Äldste] i Joh. Ab. Hre og tyve kronede himmelvæsener, der omgiver Guds trone; de yder Gud hyldest ved at kaste deres kroner ned for ham, Joh. Ab. 4,4.10. Hær og Kroner er subjekt til blev kast. For englene vedkommende er mening'en, at de kaster sig ned i tilbedelse.

4*